HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קדיש [אפי' סיהרא]. תדמת ג' ימים קודם רגש השנה שהמולד ביום ד' ורגש השנה בשבת ומרגני עלמא בתר רבנן למימר כל מה דבעו עבדי: **דתאמר רב משרשיא.** לקמן מעוברת הכא נמי כגון שהיתה שנה שלפניה מעוברת: **ועיבור שנה חדש.** ד] וצדינו לעשות חדש של תוספת השנה בין מלא ובין חסר ה] ואת עיבור של שנה של ו] אשתקד עשינו חסר ומעלא שהקדמנו תשרי שעבר לפני מולדו כמדת חסרון חדש אחד לפיכך אנו יכולין לאחר תשרי זה כמדת מילוי חדש אחד כדקאמר דל ירחא מליא בהדי ירחא חסירא ואכתי ז] חד יומא לא אדעתייהו דאינשי עולא אמר לא נראה לחכמים לחסר יתר על שמונה ומאי טעמא קאמר מה טעם אין פוחתים מארבעה חדשים המעוברים בשנה משום ח]דלא נראה לחכמים לחסר יתר על שמונה מאי שנא תשעה דלא דאם כן מייתרא סיהרא תלתא יומי כדאמר רב משרשיא תרי יומי כדאמר רב נמי כגון שהיתה שנה מעוברת הכא נמי כגון שהיתה שנה שלפניה מעוברת ט] דל ירחא חסירא בהדי ירחא ומליאה ואכתי איכא חד יומא סברי איתחזויי איתחזי ואנן י] לאו אדעתין במאי

מאי שנא תשעה דלא. דאם כן מקדיש סיהרא ג' ימיס שאם מולד תשרי בתחילת ליל שבת מולד תשרי הבא ביום ד' ח' שעות וכי עבדינן אחד מגלא ואחד חסר נקבע ר"ה בד' וכשאנו עושים תשעה מליאים הרי הקביעות מתאחר שלשה ימיס ונדחה ר"ה מיום המולד שלשה ימיס שהקיבוע ביום ביום שבת יא] ומיום מרבע היה המולד השתא נמי קדים תרי יומי שאחר הקיבוע שני ימיס למולד יום ד' ויום ה' ויבוס ו' יהיה הקיבוע והרי דמקדים תרי יומי דמיום ד' תהיה נרחה לבנה החדש וקבה יב] ברש"י לישני דמשכחת דלא מקדיס שני ימיס כגון דמולד קיבוע שעבר היה ביום ד' יג] דשתי שני מיכסי סיהרא ולא תרחה עד יד] למחר ביום ה' דלא מקדיס רק חד טו] יומא דבהכי מיתוקמא לפי המירון דאין המולד נרחה ביומו משום דמיכסי סיהרא הכא נמי כגון כן פי' בקונטרס דפירש הכא נמי כגון שהיתה שנה מעוברת ועיבור שנה חדש ד' כ"א תקפ"ט ותמנא מולד תשרי ביום ה' כ"א שעה ושתי שני מיכסי סיהרא תמנא שלא תרחה הלבנה עד ליל שבת (ועיבור שנה חדש) ואין מחבר קיבוע של שנה זו משל אשתקד בשביל העיבור רק ה' ימיס ולולי ב' מליאים היה הקיבוע ביום ה' טז] בשביל יז] (ה') מליאים ימיהיס על אחד מגלא ואחד חסר מתאחר הקיבוע יום ממיטי ויום שני ויקבע ביום שביעי כמו אשתקד ואשתא לא קדמה רחיית הלבנה לקיבוע אלא מן אחד ופי' בקונטרס ופע"ג דזימנין דאיכא יח] כגון אם היה המולד דאשתקד בערב שבת בשמונה עשר ונקבע בשבת וכי שדית ה' כ"א תקפ"ט תמנא המולד ביום ה' טי"ו ל"ד ולכך נרחה הלבנה בו ביום ועתה קבעו בשבת דהא שמונה מעוברות עבדית ואשתא לא קדים אלא חד יומא ועוד קשה כ] לו אשתא דקאמר הש"ס מקדיס תרי יומי משמע דלעולם לא אירע כן ואשתא אנו דומיס בו מולד הבא בגטר"ד ויקבע ביום ה' ואיכא תרי יומי וליכא לאחויי דאשתא לא איכפת לן מיהא דאמכמה דבריס אלין מנהג שוה לגמה סהיה בימי האמוראים דבימיהם לא היו דומין יום אחד מפני ערבה כאשר אנו דומיס דהא ליתא דהא רש"י פי' ותיריך כא] ולכך לא דמו אשתא יום ז' לקיים מצות שופר משום דלא"כ זזמיין דאשתאן דמקדיס תרי יומי דאירע המולד בהי"ח ונדחה גם למחר משום תרי ג) שני ואי דמינו ליה גם ביום ז' עד יום ג' אשתא דמקדיס תרי יומי כב) אשתא נמי דייקינן כג) ותיריך רש"י ולכך אין אנו תופסין גטר"ד לחקרות תרי דלגבי בגל מיכסי סיהרא י"ח מחדתא (ושית מעמיקא) כדאי' סוף פ' קמא דר"ה (דף כ:) ולא הוי מקדיס תרי יומי דאיל ולא לכל גרמיה באותו יום עד למחר ופ"ת מ"כ מאי קשיא ליה כד) (תרי) נמי מקדיס תרי יומי אלא כשהמולד דאשתקד בתחילת ליל שבת כה) אתידנא בד' מ' שעי וליכא הקדמה ב' יומי ו"ל דמשמע ליה דהמולד דאשתקד היה ביום ו' י"ח או למחר דומיא דרישא דאין פותחין מד' חדשים מעוברין ומ' חסרים דבכך תתפרס לרב הונא וכן מפרש לה לעולא בסמוך ולא משכחת פירושו של עולא דמ' חסרים עבדינן רק בכהאי גוונא שמולד דאשתקד היה מיום שלפני הקיבוע הילכך משמע ליה לרב הונא דסיפא נמי מייתי בהכי שהמולד דאשתקד קדם ליום הקיבוע בו' כו) י"ח הילכך אתידנא המולד ביום הקיבוע אלרבעה ב' שעות דכי נמי מיכסי שמונה עשר שעות תרתה ביום רביעי וימתא השתא להא אמאי לא שי דאשתקד היה המולד בז' י' שעות דמשמע ליה דומיא דסיפא דהמולד ביום שלפני הקיבוע ואם תאמר למאי דפרשינן דלא תפסין למקדיס מיהרא אם לא קדם ר"ח שעה מאי קאמר בתחילת הסוגיא השתא קדים תרי יומי כי עבדינן שני מלאים יתירים על כסדרן ומאי קאמר הלא יכול להיות דבשני מלאים היה המולד לתשעה שעות דכל אותו יום לא תרתה לבני בבל דלהם מכסי סיהרא ולכך לא הוי דומיא דסיפא דהמולד ביום שלפני הקיבוע ואם תאמר דלמאי דפרשינן דלא תפסין למקדיס מיהרא אם לא קדם ר"ח שעה מאי קאמר בתחילת הסוגיא השתא קדים תרי יומי כי עבדינן שני מלאים יתירים על כסדרן ומאי קאמר הלא יכול להיות דבשני מלאים היה המולד לתשעה שעות דכל אותו יום לא תרתה לבני בבל דלהם מכסי סיהרא ולכך לא הוי דומיא דסיפא דהמולד ביום שלפני הקיבוע דמשמע ליה